

си градинаря потърсилъ да тури въ неж пазачъ, да не дава на враны-тѣ и други-тѣ птици да ровятъ семена-та. Градинаря искалъ пазачъ почтенъ, дѣто не пына чуждо-то. Той избралъ магаре-то. То незнаяло, какво ще каже кражба, и не откъснало нито една господарскъ трѣвкж. Ни една птица не смѣяла да кацне въ градинж-тж. При сичко това градинаря не спечелилъ отъ градинж-тж си, защо-то почтенното магаре, като бѣгало по кжржцы-тѣ да гони птици-тѣ, потѣпкало сичко въ градинж-тж. Като видѣлъ труда си и надѣжды-тѣ си потѣпканы, градинаря са разлютилъ и поченжлъ да си вади гнѣва отъ магарешкыя гърбъ. Сичкы-тѣ выкали: хакъ му е! Кога-то не му стига ума, да са не залавя за чужда работж.

Магаре-то наистинна е виновато и трѣба да са накаже. Нъ не е безъ винж и онзи, който го е турилъ да пази градинж-тж.

Вълка и кукувица-та.

Единъ день казалъ вълка на кукувицж-тж: прощавай, съсѣдко, азъ оставямъ тѣзи лошъвы мѣста. Азъ са надѣяхъ да намѣрж тука ряхатъ; нъ напраздно. Каквы-то ви сж кучета-та токвызъ ви сж и хора-та: единъ отъ други по лошъвы. И ангелъ да си, пакъ ще са сдавишь съ тѣхъ.

— Че кжде ще идешъ сега? пыта кукувица